

Αριθμός Απόφασης 126/2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Αποτελούμενο από τον Δημήτριο Τριανταφύλλου, Εφέτη, τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος Εφετών Δωδεκανήσου και από τη Γραμματέα Δέσποινα Μαυροειδή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 12^η Ιανουαρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του εκκαλούντος Θωμά-Δημητρίου Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου (5^ο χιλ Λεωφόρου Ρόδου-Λίνδου), με ΑΦΜ 027637336, ενεργούντος ατομικά και ως πληρεξουσίου της Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου κατοίκου Κρεμαστής Ρόδου, με ΑΦΜ 054656203, ο οποίος στο ακροατήριο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Αναστάσιο Μπακαλούμα (ΔΣ Ρόδου, ΑΜ 513), ο οποίος διορίστηκε με την 6/2023 πράξη του Προέδρου Εφετών Δωδεκανήσου κατά τις διατάξεις του ν. 3226/2004.

Των εφεσίβλητων: **1.** Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Οικονομικών, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα (οδός Καραγιώργη Σερβίας 10), με ΑΦΜ 090165560, το οποίο εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την πληρεξούσια του ΝΣΚ Ελένη Χαρλαύτη, η οποία ανακάλεσε την από 12-1-2024 δήλωση του άρθρου 242 §2 ΚΠολΔ που είχε καταθέσει και παραστάθηκε στο ακροατήριο, **2.** Διευθυντής του Κτηματολογικού Γραφείου Ρόδου, που κατοικοεδρεύει στη Ρόδο και **3.** Κτηματολογικού Δικαστή του Κτηματολογίου Ρόδου, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο ούτε εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Ο εκκαλών, με την ανωτέρω αναφερόμενη ιδιότητά του ζήτησε να γίνει δεκτή η από 20-7-2020 προσφυγή του, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 23/ΕΠ/20-7-

2020. Επί της προσφυγής αυτής εκδόθηκε κατά την διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας και αντιμωλία των διαδίκων, η 3/2021 απόφαση του πιο πάνω Δικαστηρίου, με την οποία αυτό κήρυξε εαυτό καθ' ύλην αναρμόδιο και παρέπεμψε την υπόθεση στο Μονομελές Πρωτοδικείο Ρόδου. Η υπόθεση επαναφέρθηκε ενώπιον του τελευταίου αυτού Δικαστηρίου και εκδόθηκε, κατά την διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας και αντιμωλία των διαδίκων η εκκαλουμένη οριστική απόφαση 194/2021, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή. Ήδη την απόφαση αυτή προσβάλλει ο προσφεύγων με την από 28-7-2023 έφεσή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως δικογράφου έφεσης 150/28-7-2023 και στην Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθμό βιβλίου καταθέσεων 191/28-7-2023. Δικάσιμος για τη συζήτηση της ως άνω έφεσης ορίστηκε αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Κατά την ως άνω δικάσιμο, η υπόθεση εκφωνήθηκε από το οικείο πινάκιο στη σειρά που ορίσθηκε και συζητήθηκε.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται ανωτέρω και ο πληρεξούσιος δικηγόρος του εκκαλούντος αναφέρθηκε στις προτάσεις που κατέθεσε και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτές και στα πρακτικά της δίκης, ενώ η πληρεξούσια του ΝΣΚ, εκπροσωπώντας το πρώτο εφεσίβλητο, κατέθεσε την από 12-1-2024 δήλωση κατά το άρθρο 242 §2 ΚΠολΔ, την οποία όμως ανακάλεσε και παραστάθηκε στο ακροατήριο, όπου αναφέρθηκε στις προτάσεις που είχε καταθέσει και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτές και στα πρακτικά της δίκης.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Η υπό κρίση από 28-7-2023 έφεση (αριθμός εκθέσεως καταθέσεως δικογράφου έφεσης 150/28-7-2023 και ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό βιβλίου καταθέσεων 191/28-7-2023) κατά της 194/2021 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, η οποία εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων κατά την διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, νομίμως φέρεται προς συζήτηση στον παρόν καθ' ύλην αρμόδιο Δικαστήριο (άρθρο 19 του ΚΠολΔ). Η έφεση έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις, ήτοι, με την κατάθεση δικογράφου στη Γραμματεία του Δικαστηρίου που έχει εκδώσει την εκκαλουμένη απόφαση (άρθρα

495 και 496 ΚΠολΔ) και εμπρόθεσμα, εντός της οριζομένης, από τη διάταξη του άρθρου 518 παρ. 2 ΚΠολΔ, προθεσμίας διετίας από την δημοσίευση της εκκαλουμένης (που έλαβε χώρα την 9-9-2021), δεδομένου ότι δεν προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας επίδοση της εκκαλουμένης απόφασης, ούτε άλλωστε επικαλούνται κάτι τέτοιο οι διάδικοι (άρθρα 591 §1, 495, 511, 513 παρ. 1 εδάφ. β', 516 παρ. 1, 517, 518 παρ. 2 και 520 παρ. 1 ΚΠολΔ). Επομένως, δεδομένου ότι για το παραδεκτό της συζήτησης αυτής δεν απαιτείται καταβολή παράβολου κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρ. 9 του ν. 3226/2004 και των διατάξεων του ν. 4274/2014, αφού ο εκκαλών κρίθηκε πολίτης χαμηλού εισοδήματος με την 6/18-1-2023 πράξη του Προέδρου Εφετών Δωδεκανήσου (βλ και ΑΠ 1058/2020, ΑΠ 1073/2017, ΕΑ 3428/2022, ΕΑ 184/2022 ΝΟΜΟΣ) και απαλλάσσεται από την κατάθεση παράβολου του άρθρου 495 παρ. 3 του ΚΠολΔ, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία, το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 του ΚΠολΔ), χωρίς την παρουσία των 2ου και 3ου των εφεσιβλήτων οι οποίοι αν και κλητεύθηκαν νομίμως και εμπροθέσμως για να παρασταθούν στην συζήτηση της έφεσης κατά την ανωτέρω ορισθείσα δικάσιμο (βλ τις 614Γ'/30-10-2023 και 615Γ'/30-10-2023 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Δωδεκανήσου, με έδρα το Πρωτοδικείο Ρόδου, Κωνσταντίνου Γρηγοράκη αντίστοιχα) δεν παραστάθηκαν εκπροσωπούμενοι από πληρεξούσιο δικηγόρο και πρέπει να δικαστούν ερήμην.

II. Κατά το άρθρο 63 παρ. 1 εδάφ. α' του ΚΠολΔ, "*όποιος είναι ικανός για οποιαδήποτε δικαιοπραξία μπορεί να παρίσταται στο δικαστήριο με το δικό του όνομα*", ενώ κατά το άρθρο 64 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα, "*όσοι είναι ανίκανοι να παρίστανται στο δικαστήριο με το δικό τους όνομα εκπροσωπούνται από τους νόμιμους αντιπροσώπους τους*". Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι στο πεδίο του αστικού δικονομικού δικαίου δεν υφίσταται ο θεσμός της εκούσιας αντιπροσώπευσης και όποιος είναι ικανός για δικαιοπραξία διεξάγει τη δίκη με το δικό του όνομα, ενώ όποιος είναι ανίκανος εκπροσωπείται από τον νόμιμο αντιπρόσωπο του. Μόνες περιπτώσεις που επιτρέπεται εκούσια αντιπροσώπευση κατά τη διεξαγωγή της δίκης είναι οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις των άρθρων 472 παρ.1 και 665 παρ.1 Κ.Πολ.Δ., που ορίζουν η μεν πρώτη ότι επί μικροδιαφορών, το διάδικο που δεν παρίσταται ο ίδιος, μπορούν να αντιπροσωπεύσουν και ο σύζυγος, οι ανιόντες και οι κατιόντες, οι συγγενείς δευτέρου βαθμού εξ' αίματος ή

εξ' αγχιστείας και οι έμμισθοι υπάλληλοί του, η δε δεύτερη ότι επί εργατικών διαφορών οι εργαζόμενοι μπορούν να εκπροσωπηθούν από άλλο εργαζόμενο που ασκεί το ίδιο είδος επαγγέλματος και οι εργοδότες από υπάλληλό τους. Αλλά, οι ειδικές ρυθμίσεις δεν θα ήταν αναγκαίες, αν ήταν γενικώς επιτρεπτή η διεξαγωγή δίκης από εκούσιο αντιπρόσωπο (ΑΠ 34/2014). Εξάλλου, και οι διατάξεις των άρθρων 116, 118 αριθμ. 5, 259 παρ. 2 και 310 παρ. 2 του ΚΠολΔ, ως πρόσωπα που μετέχουν στη δίκη κατονομάζουν μόνο τους διαδίκους, τους νόμιμους αντιπροσώπους (γονείς που ασκούν τη γονική μέριμνα, επίτροπο, σύνδικο, διαχειριστή πολυκατοικίας κ.λπ.) και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους και δεν αναφέρουν τους εκούσιους αντιπροσώπους. Μάλιστα, δεν μπορούν να εφαρμοστούν αναλογικά στη διεξαγωγή της δίκης οι διατάξεις των άρθρων 211 επ. του ΑΚ για εκούσια αντιπροσώπευση στο πεδίο του ουσιαστικού δικαίου ενόψει της κατά τα προαναφερόμενα πρόβλεψης σε ειδικές περιπτώσεις της εκουσίας αντιπροσώπευσης στο πεδίο του δικονομικού δικαίου και των άλλων σκοπών, που υπηρετούν οι παραπάνω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις (ΑΠ 34/2014). Η εκούσια αντιπροσώπευση στη διεξαγωγή της δίκης δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι επιτρέπεται ούτε με επίκληση της διάταξης του άρθρου 713 του ΑΚ, η οποία παρέχει τη δυνατότητα στον εντολοδόχο να διεξάγει οποιαδήποτε υπόθεση του ανατεθεί από τον εντολέα, αφού ο εντολέας μπορεί να χορηγήσει απευθείας ο ίδιος δικαστική πληρεξουσιότητα σε δικηγόρο για άσκηση αγωγής ή ενδίκου μέσου και για εκπροσώπησή του στη δίκη, χωρίς τη μεσολάβηση του εντολοδόχου, η οποία, αν παρεμβληθεί, μόνο την αρχή της οικονομίας που διέπει κάθε δίκη πλήττει και δεν εξυπηρετεί κάποιο έννομο συμφέρον (ΑΠ 873/2021, ΑΠ 1953/2017, ΑΠ 1863/2017). Με βάση αυτά, δεν συγχωρείται στην πολιτική δίκη ο διορισμός εκούσιου αντιπροσώπου για τη διεξαγωγή αυτής, έστω και αν ο τελευταίος διορίσει δικηγόρο ως δικαστικό πληρεξούσιο για να αναπληρώσει την ικανότητα (που του λείπει) να παρίσταται στο δικαστήριο. Συνέπεια του ανεπίτρεπτου της διεξαγωγής της δίκης από εκούσιο αντιπρόσωπο είναι το απαράδεκτο των διαδικαστικών πράξεων που αυτός ενήργησε, έστω και με πληρεξούσιο δικηγόρο, το οποίο ανάγεται στις διαδικαστικές προϋποθέσεις και εξετάζεται από το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως κατ' άρθρο 73 του ΚΠολΔ (βλ για τα ανωτέρω ΑΠ 1087/2023, ΑΠ 873/2021, ΑΠ 1953/2017, ΑΠ 1863/2017, ΑΠ 37/2014, ΑΠ 1726/2013).

III. Με την 23/ΕΠ/20-7-2020 προσφυγή, που κατατέθηκε ενώπιον του

Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, ο αιτών-προσφεύγων, ενεργώντας ατομικά και ως πληρεξούσιος – δυνάμει του 3962/11-2-2002 πληρεξουσίου της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη – της Ελένης Καρόφτη, ιστορούσε, κατ' εκτίμηση του δικογράφου, ότι με την 3/2020 διάταξη του Κτηματολογικού Δικαστή του Κτηματολογίου Ρόδου απορρίφθηκαν α] η 28/3-1-2020 αίτησή του προς το Κτηματολόγιο Ρόδου, με την οποία ζητούσε αντίγραφο του ποπογραφικού διαγράμματος της 84 Κτηματολογικής Μεριδας Γαιών Ρόδου, β] η 11946/2009 αίτησή του προς το Κτηματολόγιο Ρόδου, με την οποία ζητούσε την ενημέρωση του κτηματολογικού βιβλίου και φακέλου της οικοδομής Γ στην ΚΜ 84 Γαιών Ρόδου και γ] η 4561/10-7-2017 αίτησή του προς το Κτηματολόγιο Ρόδου, με την οποία ζητούσε την επανεξέταση προηγούμενης αίτησής του περί ενημέρωσης της ανωτέρω οικοδομής, κατά τα ειδικότερα αναλυτικά εκτιθέμενα. Ζητούσε δε να ακυρωθεί η παραπάνω απορριπτική διάταξη του Κτηματολογικού Δικαστή του Κτηματολογίου Ρόδου, να διαταχθεί αυτοψία για την αποτύπωση της θέσης των κτιρίων στην 84 κτηματολογική μερίδα γαιών Ρόδου και να διαπιστωθούν τα σύνορά της, να γίνει ενημέρωση της οικοδομής του υφιστάμενου κτιρίου (Γ11), (Γ12) στην παραπάνω κτηματολογική μερίδα, να γίνει η διόρθωση της λανθασμένης εγγραφής 1530/21-2-1997 κτηματολογικής πράξης, από το 160‰ σε ποσοστό 130‰ εναπομεινάντων προς ανακατανομή ποσοστών, να γίνει διόρθωση της τελευταίας δημιουργημένης, εκ των 200‰ παρακρατηθέντων ποσοστών για ανακατανομή πέραν των Α-Β-Γ κτιρίων και να αφαιρεθεί η 84 κτηματολογική μερίδα γαιών Ρόδου από την υπάλληλο του Κτηματολογίου Μαρία Πέρου και να χρεωθεί σε άλλον υπάλληλο. Η προσφυγή αυτή είχε ασκηθεί αρχικά ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, το οποίο με την 3/2021 απόφασή του κήρυξε εαυτό αναρμόδιο καθ' ύλην και παρέπεμψε την υπόθεση στο Μονομελές Πρωτοδικείο Ρόδου. Η υπόθεση επαναφέρθηκε προς κρίση ενώπιον του τελευταίου αυτού Δικαστηρίου, το οποίο με την εκκαλουμένη οριστική απόφαση (194/2021) απέρριψε την προσφυγή. Κατά της παραπάνω απόφασης παραπονείται ο εκκαλών-προσφεύγων, με την ένδικη έφεση και ζητεί την εξαφάνισή της, ώστε να γίνει δεκτή η προσφυγή του, για τους αναφερόμενους στο εφετήριο λόγους που ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο δικόγραφο.

IV. Με τα παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη προσφυγή είναι απαράδεκτη. Κατά το μέρος που ασκείται από τον προσφεύγοντα ως πληρεξούσιο

της Ελένης Καρόφτη πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα: Με βάση τα εκτιθέμενα στο δικόγραφο της προσφυγής (που είναι προσφυγή κατά το άρθρο 57 του Κτηματολογικού Κανονισμού Δωδεκανήσου, το οποίο διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά την επέκταση στη Δωδεκάνησο του ιταλικού ΑΚ, με το υπ' αριθμ. 200/1931 διάταγμα του Ιταλού Κυβερνήτη, καθώς και μετά την προσάρτηση της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα και τη δυνάμει του Ν. 510/1947 εισαγωγή σ' αυτήν του ελληνικού ΑΚ), κυρία του ακινήτου στο οποίο αφορούν οι αιτήσεις του προσφεύγοντος είναι η Ελένη Καρόφτη, όπως εμφανίζεται στα κτηματολογικά βιβλία. Με βάση τα ιστορούμενα στο δικόγραφο, ο προσφεύγων ενεργεί ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και ασκεί την με αριθμό κατάθεσης 23/ΕΠ/20-7-2020 προσφυγή, δυνάμει του 3962/11-2-2002 πληρεξουσίου της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη, με το οποίο η Ελένη Καρόφτη τον εξουσιοδοτεί να ενεργεί για λογαριασμό της αναφορικά με ακίνητο με κτηματολογικά στοιχεία τόμος 4, γαιών Ρόδου, φύλλο 164, μερίδα 84 φάκελλος 95 του κτηματολογίου Ρόδου και τα εντός αυτού μελλοντικά κτίσματα (οριζόντιες ιδιοκτησίες με στοιχεία ΓΑ1, ΓΑ2, ΓΒ1, ΓΒ2, ΓΙ1 και ΓΙ2 και αέρινη στήλη ΓΒΔ) ιδιοκτησίας της και, μεταξύ άλλων, «να παρίσταται στο Κτηματολόγιο Ρόδου ή το αρμόδιο υποθηκοφυλακείο και να την αντιπροσωπεύει για οποιαδήποτε υπόθεση του που αφορά τα παραπάνω ακίνητα». Πλην όμως, σε κανένα σημείο του δικογράφου δεν αναφέρεται ότι συνέτρεχε νόμιμος λόγος εκπροσώπησης της κυρίας του ακινήτου στο οποίο αφορούσε η προσβαλλόμενη με την προσφυγή 3/2020 διάταξη του Κτηματολογικού Δικαστή και συνεπώς, όπως αναφέρεται και στην υπό στοιχείο [II] νομική σκέψη της παρούσας, ο προσφεύγων-εκκαλών δεν μπορούσε να την εκπροσωπήσει στην δίκη ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου καταθέτοντας την προσφυγή και διορίζοντας για λογαριασμό της πληρεξούσιο δικηγόρο, καθώς δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 63 §1 και 64 §1 ΚΠολΔ. Περαιτέρω κατά το μέρος που η προσφυγή ασκήθηκε ατομικά από τον προσφεύγοντα, πρέπει επίσης να σημειωθούν και τα ακόλουθα: Στα κτηματολογικά βιβλία του Κτηματολογίου Ρόδου το επίδικο ακίνητο (ΚΜ 84) είναι καταχωρημένο ως ιδιοκτησία της Ελένης Καρόφτη. Επομένως μόνο εκείνη έχει έννομο συμφέρον να ζητήσει την ακύρωση της προσβαλλόμενης απορριπτικής διάταξης του Κτηματολογικού Δικαστή, που αφορά το ακίνητό της. Το γεγονός ότι, όπως εκτίθεται στο δικόγραφο, δυνάμει του 3961/11-2-2002 προσυμφώνου

αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη η Ελένη Καρόφτη συμφώνησε να πωλήσει στον προσφεύγοντα τις ιδιοκτησίες Γ11 και Γ12 του κτιρίου Γ στο επίδικο ακίνητο, δεν δικαιολογούν έννομο συμφέρον του να ασκήσει την κρινόμενη προσφυγή στο όνομα και για λογαριασμό του. Δεν έχει καταστεί κύριος των ιδιοκτησιών αυτών, ώστε να μπορεί να προσφεύγει κατά πράξεων του Κτηματολογικού Δικαστή που αφορούν στις ιδιοκτησίες αυτές. Η έκδοση της 47/2014 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, με την οποία αναγνωρίστηκε (έναντι της Ελένης Καρόφτη) ότι συμπληρώθηκε στο πρόσωπό του ο νόμιμος χρόνος δεκαπενταετούς νομής (κτητική παραγραφή) για την κτήση με χρησικτησία των ανωτέρω Γ11 και Γ12 ιδιοκτησιών, δεν μεταβάλλει την κρίση αυτή του Δικαστηρίου, δεδομένου ότι, κατά τα ιστορούμενα, η απόφαση αυτή δεν έχει μεταγραφεί στα κτηματολογικά βιβλία του Κτηματολογίου Ρόδου και συνεπώς κυρία εξακολουθεί να εμφανίζεται η Ελένη Καρόφτη. Το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη διάταξη (3/2020) απευθύνεται, όπως αναφέρεται στο εισαγωγικό της μέρος, προς «κ. Θωμά-Δημήτριο Σπανό του Χρήστου (ήτοι τον προσφεύγοντα), κάτοικο Ρόδου (5^ο χλμ Ρόδου-Λίνδου) ατομικά και ως πληρεξούσιο της Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου», δεν ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι οι αιτήσεις επί των οποίων εκδόθηκε η διάταξη αυτή υποβλήθηκαν από τον προσφεύγοντα υπό την ανωτέρω ιδιότητά του. Άλλωστε η επίδοση της διάταξης αυτής, που έγινε με την 3804/5-6-2020 έκθεση επίδοσης της επιμελήτρια του Κτηματολογικού Γραφείου Ρόδου Ελένης Λεφάκη, έγινε προς «την Ελένη Καρόφτη του Μερκουρίου, κάτοικο Ρόδου, δια του πληρεξουσίου της Θωμά-Δημητρίου Σπανού (αρ Πληρεξουσίου 3962/11-2-2002 συμβολ. Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη)». Η αναφορά που γίνεται στην προσβαλλόμενη διάταξη ότι «Ως εκ τούτου, επισημαίνουμε στον αιτούντα (ήτοι τον νυν προσφεύγοντα), τόσο για τον ίδιο ατομικά όσο και ως πληρεξούσιο της Ελένης Καρόφτη, ως έχοντες άμεσο έννομο συμφέρον, ότι εφόσον δεν συμφωνούν με το περιεχόμενο της παρούσας Διάταξης έχουν το δικαίωμα ασκήσης προσφυγής κατά αυτής ενώπιον του αρμόδιου Δικαστηρίου» δεν μπορεί να προσδώσει σε αυτόν έννομο συμφέρον για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής, όπως απαιτείται από το νόμο, δεδομένου ότι αυτό θα κριθεί από το αρμόδιο Δικαστήριο, κάτι που άλλωστε αναφέρεται σε άλλο σημείο της προσβαλλόμενης διάταξης (στο τέλος της σελίδας 5) με την φράση «επισημαίνεται ότι καθένας που δικαιολογεί έννομο συμφέρον ως άμεσα επηρεαζόμενος από τις Διατάξεις αυτές έχει το δικαίωμα

προσβολής τους, συμπεριλαμβανομένης της παρούσας, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου (εκουσία δικαιοδοσία) εντός 15 ημερών από την κοινοποίηση της απορριπτικής Διάταξης σε αυτόν (άρθρο 54 §4 του Κτηματολογικού Κανονισμού Δωδεκανήσου).». Για τους ανωτέρω λόγους η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλουμένη απόφαση, με παρόμοιες αιτιολογίες, έστω και πιο συνοπτικές που συμπληρώνονται από την παρούσα απόφαση (άρθρο 534 ΚΠολΔ), απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη δεν έσφαλε στην ερμηνεία και εφαρμογή του νομου αλλά ορθά έκρινε και πρέπει η κρινόμενη έφεση να απορριφθεί ως αβάσιμη. Παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης από τους 2^ο και 3^ο των εφεσιβλήτων, κατά το άρθρο 505 §2 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι μετά την απόρριψη της έφεσης αυτοί κρίνεται ότι δεν έχουν έννομο συμφέρον για την άσκησή της. Τέλος, η δικαστική δαπάνη του πρώτου εφεσιβλήτου για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, κατόπιν σχετικού αιτήματος (άρθρο 106 ΚΠολΔ), πρέπει να επιβληθεί σε βάρος του εκκαλούντος, ένεκα της ήττας του (άρθρα 176, 183 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), δεδομένου ότι από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1, 2, 4 και 9 του ν. 3226/2004, προκύπτει σαφώς ότι η παροχή νομικής βοήθειας δεν εμποδίζει το Δικαστήριο, σε περίπτωση ήττας εκείνου που έλαβε τη νομική βοήθεια, όπως στην προκείμενη περίπτωση ο εκκαλών, σύμφωνα με την 6/18-1-2023 πράξη του Προέδρου Εφετών Δωδεκανήσου, να επιβάλλει σε βάρος του τα δικαστικά έξοδα των αντιδίκων του, η είσπραξη, όμως, αυτών δεν μπορεί να επιδιωχθεί με αναγκαστική εκτέλεση πριν παύσουν να υπάρχουν οι προϋποθέσεις για την παροχή της νομικής βοήθειας και βεβαιωθεί τούτο με απόφαση του αρμόδιου Δικαστή (ΑΠ 921/2021, ΑΠ 146/2020, ΑΠ 1557/2018, ΑΠ 649/2018), μειωμένη, όμως, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 22 του ν. 3693/1957, που διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 52 παρ. 18 του ΕισΝΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 5 παρ. 12 του ν. 1738/1987, 28 παρ. 5 του ν. 2579/1998 και 2 της με αριθμό 134423/08.12.1992 απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης (ΦΕΚ Β' 11/20.01.1993), όπως αναφέρεται ειδικότερα στο διατακτικό, ενώ ως προς το παράβολο της έφεσης δεν περιλαμβάνεται διάταξη στην παρούσα απόφαση, για το λόγο ότι ο εκκαλών έχει απαλλαγεί της καταβολής του, λόγω της παροχής σε αυτόν νομικής βοήθειας κατ' άρθρο 9 Ν. 3226/2004 και δεν έχει καταβληθεί.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του δεύτερου και τρίτου των εφεσιβλήτων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων την από 28-7-2023 έφεση (αριθμός εκθέσεως καταθέσεως δικογράφου έφεσης 150/28-7-2023 και ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό βιβλίου καταθέσεων 191/28-7-2023) κατά της 194/2021 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου [διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας].

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ κατ' ουσίαν την έφεση

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του εκκαλούντος τα δικαστικά έξοδα του πρώτου εφεσίβλητου για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Ρόδο σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, με παρούσα τη Γραμματέα, την 3^η Ιουνίου 2024.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

